

„Együttműködés az elítéltek társadalomba visszavezetésében”

című konferencia

A Magyar Börtönügyi Társaság (MBT) és a Magyar Pártfogók Országos Szövetsége (MAPOSZ) az Igazságügyi Hivatal (IH), illetve a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága (BVOP) támogatásával a fenti címmel rendezett szakmai konferenciát 2007. november 22-én az ELTE Állam- és Jogtudományi Karának dísztermében.

A délelőtti program plenáris üléssel kezdődött, amelyen dr. **Csernyánszky Lajos**, az MBT titkára elnökölt. Az első előadó **Dömény Sándor** bv. dandártábornok, az országos parancsnok általános helyettese a büntetés-végrehajtás aktuális helyzetéről tartott tájékoztatót. Az előadó kiemelte a személyi állományról való gondoskodás fontosságát, s azt, hogy a vezetésnek mindent meg kell tennie a személyzet megtartása érdekében. Hangsúlyozta, hogy az ügyeket erőből, a személyi állomány bevonása nélkül megoldani nem lehet. Utalt arra, hogy a fővárosi büntetés-végrehajtási intézetekben tapasztalható felügyelői hiány a működőképességet fenyegeti. A fogvatartottak helyzetével kapcsolatosan elmondta, hogy az intézetek mostani, 132%-os telítettsége még mindig magas. Aláhúzta a személyes törődés jelentőségét a fogvatartottak kezelésében. Dömény Sándor ezt követően a PPP-projekt révén megvalósuló börtönök (Tiszalök, Szombathely) beruházásainak kérdéseit részletezte, majd végül a büntetés-végrehajtás gazdasági helyzetévek foglalkozott. Elmondása szerint a Szervezet rendelkezésére álló költségvetési források 2007-ben elegendők lesznek, az intézetek biztonságtechnikai rendszereinek fejlesztésére, karbantartására azonban idén sem jutott elégséges pénzösszeg.

A konferencia következő előadója, **Fok Róbert** bv. alezredes, a BVOP Biztonsági és Fogvatartási Ügyek Főosztályának vezetője „A reintegrációt elősegítő lehetőségek a büntetés-végrehajtás keretein belül” címmel tartotta meg előadását. Fok Róbert rövid elméleti, illetve történeti bevezetőjében hangsúlyozta, hogy a büntetés-végrehajtás alapvető feladatai a változó világ ellenére sem változtak a XIX. század óta. Gyakorlati kérdésekre térve részletesen szolt a börtönben megvalósuló reintegrációs folyamat állomásairól, a különböző fogvatartotti programokról, valamint az elítéltek családi kapcsolatainak jelentőségéről. Kitért az EVSZ, az átmeneti csoport, a félig-nyitott, illetve a nyitott intézetek, továbbá az alternatív büntetések szerepére. Kiemelte, hogy a reintegrációs munka terén a büntetés-végrehajtás rendkívül jó szakmai kapcsolatban van a pártfogó felügyelettel és a civil szervezetekkel.

Dr. Végh József, a Barabbas Társaság elnöke „Együttműködés a civil szervezetekkel” című előadásában kifejtette, hogy minden ember más, ezért minden elítéltnak más-fajta támogatásra van szüksége a szabadulás utáni sikeres reintegrációhoz. Hogy képes legyen erre, ahhoz szellemi szabadságra, impulzusokra és türelmes, segítő odafigyelés-

re van szüksége, s ezt leginkább a civilektől kaphatja meg. A civilek legtöbbszörnek van valamiféle küldetéstudata, amely a fogvatartottak segítéséhez elengedhetetlen toleranciával párosul. Nem szükséges szeretni a civileket küldetéstudatukért, de megérteni törekvésüket, és azt tiszteletben tartani viszont igenis kell. Az előadó ismertette saját szakmai múltját, a Barabás Társaság célkitűzéseit, beszámolt ausztriai tapasztalatairól, illetve azokról a nehézségekről, amelyek az állami szervekkel való együttműködést jellemzik.

A konferencia délutáni programjának levezető elnöke **Hegedűs Sándor**, a MAPOSZ elnöke volt. **Dr. Kása Karolina**, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Igazságügyi Hivatalának osztályvezetője a börtönpártfogás és az utógondozás módszertani kérdéseiről, az ezen a területen tapasztalható előrelépésekről beszélt. Az eddigi eredményekről szólva elmondta, hogy tágabb mozgásteret biztosító, körülhatároltabb jogszabályi környezet jött létre; bővültek a börtönpártfogás, utógondozás intézményi, személyi feltételei; illetve intézményi szintű és eseti együttműködési megállapodások támogatják a szakmai tevékenységet. A legfontosabb feladatok között említette a civilek és a kortárs önkéntes segítők bevonását a pártfogói munkába, illetve az elítéltek irataival kapcsolatos ügyintézés hatékonyabbá tételét. Kitért az ART elnevezésű, komplexcsoportos módszer eredményeire, továbbá a holland–magyar igazságügyi együttműködésre, az úgynevezett 9-es számú projektre. (Ennek keretében készült el a szabadulónak szánt információs és módszertani füzet is.) Kiemelte, hogy a II. Nemzeti Fejlesztési Terv (NFT II.) révén további pályázati forrásokra számíthatnak.

Ezt követően a konferencia programja kettéágazott. Az egyik színhelyen a reintegráció helyzete és távlatai volt a téma, a moderátorok dr. Kása Karolina és Fok Róbert voltak, a másik színhelyen pedig az Európai Börtönnevelők Szervezte (EPEA) magyarországi szekciója tartott ülést.

A reintegrációról szóló eszmecsere referátumok vezették be. **Dr. Vincze Eszter** doktoranda (ELTE ÁJK) az elítéltek reintegrációjának segítését egy kanadai és egy hazai büntetés-végrehajtási intézetben szerzett tapasztalatai alapján mutatta be. **Süveges Lászlóné**, a szirmabesenyői Fiatakorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézetének nevelője a fiatakorúak szabadítása előkészítésének gyakorlati tapasztalatairól adott tájékoztatást. **Béres Andrea Eszter**, a Fejér Megyei Igazságügyi Hivatal munkatársa a szabadulók felkészítésének gyakorlati tapasztalatairól, a csoportfoglalkozások szerepéről számolt be. **Dr. Horváth Sarolta Laura**, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal munkatársa a Budapesti Fegyház és Börtön „B” objektumából szabadultak körében végzett felmérésének eredményeit ismertette.

D. F. I.